

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 245. Erant autem mulieres de longe aspicientes. v. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

§. 244. *Vere hic homo filius Dei erat. v. 39.*

Quis tibi, o Centurio, hanc fidei veritatem indidit? an scriptura sacra seu Biblia? Non sane, quid igitur? Experimenta. ista tibi predicarunt, sine predicante Bibliastro, quare? quoniam Fides ex auditu est, non ex lectione, & si Fides iustificat (saltem inchoatiue) & hæc sine Biblijs haberi potest, vt docet centurio, certe ad salutem sine Biblijs perueniri potest, nempe per virtutem crucis, per virtutem sanguinis Filij Dei, virtutem mortis eius, quæ tam valido clamore & efficacia sparsa est per mundum, vt sine typorum & literarum figuris peccatores commoueri possint. Iudæus ergo habens scripturas propheticas de Christo, de eo doceatur per scripturas suas, Gentilis sine scripturis doceatur & erudiatur per lumē rationis, quod ipse habet loco scripturæ. Delirat, qui aliter hæc ordinat, fructum nullum in Gentibus facit, qui cum scripturæ mille voluminibus grauis venit. Hinc nulli Biblista vllum gentilem ad suam Fidem, per ea, quæ controuersa habent à Catholicis aliena, conuertunt. Nec possunt, quoniam & zelo Diuinæ gratiæ carent & eruditione necessaria ad hoc opus, suismet impediti principijs, nempe nihil credendum nisi quod est in scripturis, quod ipsum non est tamen in scripturis.

Deus gratias tibi ago, quod non sum de secta illa hominum, quæ huic centurioni est contraria, ego cum centurione credo, & confiteor, quod tu es verè filius Dei. Illi viderint quid credant, nempe vt scripturam explicando sibi tornant.

§. 245. *Erant autem mulieres de longe aspicientes. v. 40.*

Iuxta decentiam & honestatem muliebrem, non se immiscentes turbis quæ propius quodam impetu crucifixis astare conabantur, vel affligent magis vel curiosius viderent quæ gererentur, vel audirent quæ dicebantur, imo simul blasphemarent. Stabant autem è contra mulieres plenæ deuotionis affectu, indicibilem flammam amoris & compassionis Iesu accendentes in tenebris illis horrendis, qui tales iniurias tam libens sufferret, & condonaret, & tam acrociter iniuriantes etiam apud Patrem excusaret, contemplantur quam pretiosa morte à se diuellerentur anima illa sanctissima & sacratissimum Christi corpus, inter quæ tam mira semper concordia, tam stupenda dilectio fuit. Contemplantur omni cum deuotione sacrum illud corpus nostræ salutis organum quantis fuerit correptum pœnis cum omnes illius iam venæ exaruerant nec quidquam haberent nutrimenti, neruiq; omnes contracti essent, ah quanta cordis compunctione, dolore, compassione grauissimum Christi vultum conspiciebant, verti in

pallorem, ac mortis imaginem, deficere oculos, lacrymis præ ariditate carentes, sacrum dimitti caput, & cuncta denique illius membra, quem operibus non poterant, nutibus, ac signis amorem ostendere:

Ovos deuotæ mulieres quæ vti iudicij acrimonia viris estis inferiores ita affectuum acrimonia vicissim superatis. Vos estis exemplaria prima Deuoti fæminei sexus, qui eam laudem à vobis acceptam hodieque conseruat, vos bene præiustis, illæ vos sequuntur. Raro in viris tum tenera reperitur deuotio, cur hoc? Dei donum est, quo illum sexum honorare voluit sua gratia, qui viris alia dedit ornamenta.

§. 246. *Inter quas erat Maria Magdalena & Maria Iacobi Minoris & Ioseph mater & Salome. v. 40.*

Hæ præ viris fidem, constantiam, & pietatem in lesa ostendebant, in eo quod spectantibus Iudæis Christi hostibus ausæ fuerint cruci eius altare, & compassionem suam in eum, testari publice ideoque rectè laudantur, & laus earum manet in Ecclesia, ad finem sæculi. Ecce vt non gloriatur omnis caro, rerum conuersus est ordo, viri discipuli fugiunt relicto Domino, discipulæ fæminæ non recedunt à cruce. inter illas erat Maria Magdalena quasi ante signana, siue choraga, quæ liberata per Christum à multis peccatis, actam corporis quam animi sanitati restituta, tanti benefici memor, & grata, indulsè ei adhærebat, & Maria Iacobi Minoris, & Ioseph mater & Salome sorores, considerantes omnia.

Domine, illæ mulieres secutæ sunt te vsque ad mortem, mortem autem crucis, tibi firmiter astiterunt compatientes, nec recesserunt à te, quia vnice amabant te, plusquam omnia bona mundi. Pudet me, pudet eum video me fæminis in tuo obsequio languentiosem. Ecce præire debebam & sequor à longe. quomodo compensabo hunc languorem? scio. fauebo eorum gratiæ, laudabo, occasionem dabo, iustitiam fundabo, & operabor vnde earum deuotio alatur.

§. 247. *Et cum esset in Galilæa sequebantur eum. v. 41.*

Amplius in harum Deuotarum fæminarum exspatiatur S. Marcus laudem & vitam earum seu formam totam viuendi explicat, vt intelligatur, vnde ista tam constans pietas eis incesserit. Discernit autem omnes Christo Deuotas, in duas classes, vnã celebriorem & magis spiritualiter viuentem, alteram communi pietate contentam. De priore classe duo dicit encomia magna, nimirum, quod eum sequebantur non solum passibus & pedibus, sed magis vitæ modo, quantum poterant æmulari. nimirum